RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 117.125 van 18 maart 2003
in de zaak A.120.430/XIV-9822.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. MANDELBLAT,
kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
A. Reyerslaan 41 bus 8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 18 november 1974, staatloze van Macedonische afkomst, op 29 april 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 15 maart 2002 tot uitsluiting van de toepassing van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 29 maart 2002;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 3 mei 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 3 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 5 februari 2003 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. VAN LOON die, loco Advocaat M. MANDELBLAT verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke toedracht van de zaak.

1.1. Op 18 januari 2000 dient verzoeker een regularisatieaanvraag in op basis van de artikelen 2, 1/, en 2, 4/, van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (Regularisatiewet) (adm. doss., stuk 242).

1.2. Op 5 oktober 2001 verschijnen de Advocaten van verzoeker, namens laatstgenoemde op de zitting van de eerste Nederlandstalige kamer van de Regularisatiecommissie (adm. doss., stuk 273).

1.3. Op 9 oktober 2001 brengt voornoemde kamer van de Regularisatiecommissie een negatief advies uit.

1.4. Op 15 maart 2002 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot uitsluiting van de toepassing van de Regularisatiewet ten aanzien van verzoeker (adm. doss., niet genummerd stuk). Dit is de bestreden beslissing, die als volgt luidt:

> "(...)
> De Minister van Binnenlandse zaken,
> Gelet op de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, inzonderheid de artikelen 5 en 14;
> Gelet op de aanvraag tot regularisatie ingediend op 10 januari 2000, door XXX, geboren op 18.11.1974 te Skopje van Macedonische oorsprong;
> Gelet op het feit dat voor deze regularisatieaanvraag criteria 1 en 4 werden aangehaald;
> Overwegende dat betrokkene het Rijk is binnengekomen op 04.08.1993 en zich op 11.08.1993 vluchteling verklaarde;
> Overwegende dat hem op 06.08.1996 de bevestigende beslissing van weigering van verblijf van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend;
> Overwegende dat betrokkene op 14.10.1998 de erkenning als staatloze vordert bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, nog hangende;

Overwegende dat hij respectievelijk op 28.11.1996 als op 05.11.1998 een aanvraag indiende om machtiging van verblijf in toepassing van artikel 9§3 van de wet 15.12.1980;

Overwegende dat betrokkene op 23.04.1996 werd veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van 1 maand met uitstel van 3 jaar uit hoofde van valsheid in geschrifte en gebruik hiervan en tot een gevangenisstraf van 2 maanden met uitstel van 3 jaar uit hoofde van vernietiging aan voertuigen en opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of werkonbekwaamheid als gevolg;

Overwegende dat hij zich schuldig maakte aan valsheid in geschrifte(n) en inbreuk op de wapenwetgeving, feiten waarvoor hij op 29.06.2001 op tegenspraak door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden;

Overwegende dat uit de voorgaande feiten blijkt dat XXX, door zijn persoonlijk gedrag de openbare orde heeft geschaad;

Overwegende dat hij dienvolgens een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid betekent;

Beslist:

XXX, geboren op 18.11.1974 te Skopje van Macedonische oorsprong is uitgesloten van de toepassing van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk en zal kunnen verwijderd worden van het Rijk.

(...).".

2. Over de gegrondheid van de zaak.

2.1. Overwegende dat in de drie middelen samengenomen, verzoeker de schending aanvoert van artikel 5 van de Regularisatiewet, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van artikel 8 van het EVRM, doordat de bestreden beslissing geen rekening houdt met het feit dat verzoeker als staatloze werd erkend door het arrest van 4 december 2001 van de derde kamer van het Hof van Beroep te Brussel; dat hierdoor volgens verzoeker het evenredigheidsbeginsel werd geschonden, omdat hij als staatloze niet naar zijn land van herkomst kan terugkeren; dat evenmin rekening werd gehouden in de bestreden beslissing met de omstandigheid dat de verblijfsituatie van al de familieleden van verzoeker in België geregulariseerd werd en dat verzoeker reeds tien jaar zonder onderbreking in België verblijft; dat verzoeker daar in het tweede middel aan toevoegt dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de inhoud van voornoemd arrest van het Hof van Beroep te Brussel, waardoor de onmogelijkheid vaststaat voor verzoeker om terug te keren naar zijn land van herkomst; dat verzoeker bovendien stelt dat zijn strafrechtelijk verleden niet opweegt tegen "zijn uitzonderlijke toestand in België", dat verzoeker in het derde middel in essentie aanvoert dat de verwerende partij dient te motiveren "waarom het algemeen belang van dien aard is dat het de inmenging toestaat met betrekking tot de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé-leven en het gezinsleven van verzoeker";

2.2. Overwegende dat uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoeker of zijn Advocaat het arrest van 4 december 2001 van de derde kamer van het Hof van Beroep te Brussel ooit hebben overgemaakt aan de verwerende partij; dat de tegenpartij in een dergelijke procedure voor het Hof van Beroep normaliter de Minister van Justitie is, die bij tussenarrest van dezelfde kamer, gewezen op 15 maart 2001 (waarvan geen kopie wordt

neergelegd), om een voor de Raad van State onbekende reden buiten zake werd gesteld; dat bijgevolg het Ministerie van Justitie niet bij machte was om een kopie van het arrest van 4 december 2001 over te maken aan de verwerende partij; dat de verwerende partij bijgevolg geen rekening kon houden met voornoemd arrest van 4 december 2001; dat bovendien de thans bestreden beslissing verzoeker enkel uitsluit van de toepassing van de Regularisatiewet en geenszins inhoudt dat verzoeker wordt uitgewezen naar zijn land van herkomst; dat de omstandigheid dat verzoeker als staatloze werd erkend niet tot de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing kan leiden;

Overwegende dat de regularisatie van de verblijfstoestand van de gezinsleden van verzoeker niets afdoet aan het feit dat verzoeker op het tijdstip van de bestreden beslissing een gevaar betekende voor de openbare orde of voor de nationale veiligheid; dat dit gevaar nog steeds actueel is, vermits uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker niet alleen strafrechtelijk werd veroordeeld voor de in de bestreden beslissing geviseerde feiten, die bijzonder ernstig zijn en betrekking hebben op misdrijven gepleegd op personen en op goederen, maar tevens dat er nog diverse strafrechtelijke vooronderzoeken tegen verzoeker lopen, waarvoor hij nog steeds is aangehouden; dat verzoeker aldus verdacht wordt van poging tot opzettelijke doodslag en hiervoor onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst op 27 augustus 1999 door de Antwerpse onderzoeksrechter; dat verzoeker voor deze feiten definitief werd veroordeeld door het Hof van Beroep te Antwerpen op 7 februari 2002 tot een effectieve gevangenisstraf van acht jaar (cf. uittreksel uit het strafregister, adm. doss., stuk 209); dat verzoeker verdacht wordt van mededaderschap aan moord en voor deze feiten onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst op 6 maart 2001 door de Antwerpse onderzoeksrechter (adm. doss., stuk 95); dat verzoeker verdacht wordt van inbreuken op de wapenwetgeving (adm. doss., stuk 94); dat voornoemde feiten weliswaar niet werden geviseerd in de thans bestreden beslissing, maar wel blijken uit het lijvige administratief dossier dat bestaat uit 292 stukken; dat bij de beoordeling van de ernst van de weerhouden feiten in de bestreden beslissing rekening mag worden gehouden met de inhoud van het administratief dossier omdat het kan worden ingezien door verzoeker, door zijn Advocaat, door de verwerende partij en door haar Advocaat en door de Auditeur, zodat dit administratief dossier het voorwerp heeft uitgemaakt van het tegensprekelijk debat en mede in aanmerking komt voor de beoordeling van het actueel gevaar van verzoeker voor de openbare orde of de nationale veiligheid; dat de persoonlijke houding van verzoeker, die getuigt van een gevaarlijke geestesgesteldheid die wordt aangetoond door de flagrante miskenning van de Belgische strafwetgeving en van de Belgische wetten en levensgewoonten in het algemeen, niets te maken heeft met de regularisatie van de verblijfstoestand van de gezinsleden van verzoeker en evenmin met de omstandigheid dat verzoeker reeds tien jaar in België zou verblijven;

Overwegende dat het statuut van staatloze niet met zich meebrengt dat verzoeker niet anders zal kunnen, nadat hij de verschillende opgelopen straffen zal hebben

uitgezeten, dan naar zijn land van herkomst terug te keren; dat de bestreden beslissing geen maatregel van verwijdering of uitwijzing inhoudt en evenmin een bevel inhoudt om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat het statuut van staatloze geen invloed heeft op de wettigheid van de thans bestreden beslissing;

Overwegende dat zowel uit de bestreden beslissing als uit het administratief dossier blijkt waarom het algemeen belang in casu primeert op de eerbiediging van het privé-leven van verzoeker, zodat artikel 8 van het EVRM niet is geschonden;

Overwegende dat geen van de drie middelen tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien maart tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**